

ברכות - ברכת הלבנה

עומדים מחוץ לכניס תחת כיפת השמים ואומר השליח ציבור בקול רם:

**תָּנָא רַבִּי יִשְׁמָעֵאל: אֶלְמָלָא לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל אֱלֹא
לְהִקְבִּיל פָּנֵי אֲבִיהֶם שְׁפָשְׁמִים פַּעַם אַחַת בַּחֲדָשׁ
דַּיָּם. אָמַר אַבְיִי: הִלְכָּהּ מֵעוֹמֵד:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּמֵאמְרוֹ
בָּרָא שְׁחָקִים. וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צָבָאָם. חֹזֵק וְזָמֵן
נָתַן לָהֶם שָׁלָא יִשְׁנֻ אֶת תַּפְקִידָתָם. שְׁשִׁים וּשְׁמֹנִים
לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵיהֶם. פּוֹעֵלִי אֲמַת שְׁפַעֲלָתוֹ אֲמַת.
וְלִלְבָנָה אָמַר שְׁתַּחֲדָדֵשׁ לְהִיּוֹת עֲטֹרַת תַּפְאֶרֶת
לַעֲמוּסֵי בֶטֶן. שְׁהֵם (ג"א: שְׁהֵם) עֲתִידִים לְהַתְחַדָּשׁ
בְּמוֹתָהּ. וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ. מְחַדָּשׁ חֲדָשִׁים: (אמן)**

ומכאן אומרים הקהל והשליח ציבור עד "עליהם תפל" שלש פעמים.

סִימֵן טוֹב תִּהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל: ג"פ

**בְּרוּךְ יוֹצְרֵהּ. בְּרוּךְ עוֹשֶׂיהָ. בְּרוּךְ קוֹנֵיהָ. בְּרוּךְ בּוֹרְאֶיהָ:
כָּשֶׁם שֶׁאֲנוּ מְרַקְדִּים בְּגִגְדֶיהָ וְאֵין אָנוּ יְכוּלִּים
לִיַּנֵּעַ בֶּיהָ. כֹּה אִם יִרְקְדוּ אַחֲרֵים בְּגִגְדֵנוּ לְהִזְיִקְנוּ לֹא
יֻכְלוּ לִיַּנֵּעַ בָּנוּ. תַּפֵּל עָלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחָד. בְּגִדֵל
זְרוּעָה יְדָמוּ כְּאֶבֶן (ג"א: כְּאֶבֶן) יְדָמוּ. זְרוּעָה בְּגִדֵל
וּפְחָד אֵימָתָה עָלֵיהֶם תַּפֵּל:**

וחוזרים ואומרים "סימן טוב" וכו' שלש פעמים ואחר כך אומרים:

**דְּוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם: דְּוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם:
דְּוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם: אָמֵן. אָמֵן. סְלָה.
סְלָה. סְלָה:**

לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים. וְרוּחַ נָכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי:

**שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי:
עֲזָרִי מֵעַם יְיָ עֹשֶׂה שְׁמִים וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לַמוֹט
רִגְלָהּ אֵל יָנוּם שְׁמֶרָה: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל: יְיָ שְׁמֶרָה יְיָ צִלָּהּ עַל יַד יְמִינָהּ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ
לֹא יִכְפֹּה וַיֵּרַח בְּלִילָהּ: יְיָ יִשְׁמְרָהּ מִכָּל רָע יִשְׁמַר אֶת
נַפְשָׁהּ: יְיָ יִשְׁמַר צֵאתָהּ וּבּוֹאָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:**

**הַלְלוּיָהּ. הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ. הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֶזוֹ:
הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ. הַלְלוּהוּ כְּרַב גִּדְלוֹ:
הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר. הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ
בְּתֹף וּמָחוּל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנְבִּי: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
שָׁמַע. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יָהּ.
הַלְלוּיָהּ:**

**קוֹל דּוֹדֵי הִנֵּה זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל
הַגְּבָעוֹת: דּוֹמָה דּוֹדֵי לְצִבִּי אוֹ לְעֶפְרַיִם הִנֵּה
זֶה עוֹמֵד אַחֵר כְּתִלְנוּ מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת מִצִּיץ מִן
הַחֲרָבִים:**

כשיש עשרה אומרים:

**רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן עֲקִשְׁיָא אָמַר. רְצָה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל. לְפִיכָּה הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה
וּמִצְוֹת. שְׁנַאמָר: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ. יִגְדִּיל תּוֹרָה
וַיֹּאדִיר:**

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּהּ רַבָּא. (אמן) דַּעֲתִיד לְחַדְתָּא
עֲלָמָא וּלְאַחָא מִיָּתִיא. וּלְמַפְרָק חַיָּיא.
וּלְמַבְנֵי קֶרְתָּא יְרוּשָׁלַם. וּלְשִׁכְלָלָא הֵיכְלָא קַדִּישָׁא.
וּלְמַעְקָר פּוֹלְחָנָא נּוֹכְרָאָה מִן אֶרְעָא. וּלְאַתְבָּא פּוֹלְחָנָא
דִּי שְׁמִיָּהּ לְאַתְרֵיהּ. בְּהַדְרֵיהּ בְּזִיּוּיָהּ וּבִיקְרֵיהּ. וַיְמַלּוּ
מַלְכוּתֵיהּ וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ וַיִּקְרַב (וי"ג וי"ב) מְשִׁיחֵיהּ
וַיַּפְרוֹק עַמִּיָּהּ. בְּחַיִּכּוֹן וּבִיּוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּיהוֹן דְּכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן) וּמִיד אֹמְרִים
הַצִּיּוֹר וְהַשְּׁלִיחַ צִיּוֹר עֲמָהֶם: **יְהֵא שְׁמִיָּהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם**
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא: ואומר שליח ציבור לבדו: **יְתַבְּרַךְ:** (אמן).
וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלָּל
וַיִּתְנַשָּׂא, שְׁמִיָּהּ דְּקַדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא. (אמן) לְעִילָא
לְעִילָא מְכַל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וְתַשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמִתָּא,
דְּאִמְרֵן בְּעֲלָמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן) עַל יִשְׂרָאֵל, וְעַל
רַבָּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן, וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן,
דְּעֶסְקִין בְּאוֹרֵיתָא (קַדִּישָׁתָא) דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל
אַתְרָא וְאַתְרָא. יְהֵא לְהוֹן וְלָנָא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קָדָם
אַבוֹנָא דְּבִשְׁמֵיָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, וְסִיעֲתָא וּפּוֹרְקָנָא וְרוּחָא
וְחֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי עֲלֵיכּוֹן וְעֲלָנָא וְעַל כָּל
קְהָלָהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וְאִמְרוּ אָמֵן.
(אמן)

מכאן אומרים הציבור והשליח ציבור יחד:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו וְחַסְדָּיו יַעֲשֵׂה
שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וַיִּנַּחֲמֵנוּ בְּצִיּוֹן
וַיַּבְנֶה בְּרַחֲמָיו אֶת יְרוּשָׁלַיִם בְּחַיִּינוּ וּבְיָמֵינוּ בְּקֶרֶב
אָמֵן וְאָמֵן:

ומברכין זה לזה שלש פעמים בברכת "שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם".